

Song song với Ngày Tội Mù trong tháng Năm, Chúa Nhật thứ ba của tháng Sáu hàng năm là ngày dành cho những người cha. Đối với người Việt chúng ta thì chắc hẳn không phải là một điều gì mới lạ, nó là một phần trong bản tính và văn hóa dân tộc. Tuy nhiên thì nào là hiểu kính trọng hay thì hiểu nên chờ hiểu như thế nào, đó mới là điều quan trọng. Chúng ta sẽ thấy rõ điều này khi cùng nhau nhìn vào một ý niệm vô cùng quan trọng đó là ý niệm Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta. Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời dạy rõ rệt nhiều về ý niệm quan trọng này.

Trước hết, Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta vì Ngài tạo dựng chúng ta. Con dân của Chúa ngày xưa đã cầu nguyện với Chúa như sau:

Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài là Cha chúng tôi. Chúng tôi là đất sét, Ngài là thợ gốm, chúng tôi tất cả đều là việc của tay Ngài (Sách tiên tri Ê-sai 64:8)

Cha sinh, mà dưỡng, tất cả chúng ta đều biết như vậy, nhưng trên cha mẹ là ông bà và trên ông bà là tổ tiên. Và chắc hẳn vậy tính đến lên phải có Đấng tạo dựng chúng ta mà chúng ta gọi là Đấng Tạo Hóa hay Ông Trời. Đấng Tạo Hóa hay Ông Trời không tạo dựng chúng ta như những sinh vật khác và rời bỏ mặc đó. Không phải như vậy. Con người chúng ta là một sinh vật vô cùng đặc biệt. Kinh Thánh cho biết con người được tạo dựng theo hình ảnh của Thiên Chúa. Nói như vậy nghĩa là con người chúng ta có những đặc tính mà không một loài thú nào khác có. Những đặc tính như khả năng suy luận, quy tắc đạo đức, ý thức đạo đức, những tình cảm cảm vui buồn, v.v... Kinh Thánh dạy:

Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài, Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời, Ngài dựng nên người nam cùng người nữ (Sáng thế ký 1:27)

Thiên Chúa là Cha của chúng ta trong ý nghĩa đó: chúng ta được tạo dựng giống như Cha của chúng ta.

Đức Chúa Trời chúng ta tạo dựng chúng ta như Chúa cũng chăm sóc và bảo vệ chúng ta như cha đối với con. Kinh Thánh dạy:

Chúa Hằng Hữu thương xót kẻ kính sợ Ngài khác nào cha thương xót con cái mình vậy (Thánh Vịnh 103:13)

Đức Chúa Trời yêu thương và chăm sóc chúng ta không phân biệt một ai. Chúa Giê-xu phán:

Hãy yêu kẻ thù ghét mình, và cứu người oán thù cho kẻ bắt bớ các ngươi, hãy cứu kẻ được làm con của Cha các ngươi trên trời; bởi vì Ngài khiến mặt trời mọc lên soi kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình cùng kẻ được ác (Phúc Âm Ma-thi-ơ 5:44-45)

"Đức Chúa Trời khiến mặt trời mọc lên soi kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình cùng kẻ được ác." Tình yêu của Chúa trên trời, bao la, không phân biệt một ai. Đức Chúa Trời chúng ta yêu thương chúng ta cách chung, như Chúa cũng muốn có mặt trong giao thân mật gần gũi với mọi chúng ta. Chúa nói với con dân của Chúa như sau. Chúa phán:

Khi Y-sa-ra-ên còn thơ ấu, ta yêu dấu nó... Ta đã dùng dây nhân tình, dùng xích yêu thương kéo chúng nó đến (Sách tiên tri Ô-sê 11:1, 4)

Chúa chúng ta tạo dựng chúng ta, yêu thương chúng ta, như Chúa cũng muốn có mặt trong giao với chúng ta. Trong lòng cứu người cuối cùng của Chúa Giê-xu trước khi Chúa chết, Chúa đã cứu người như sau. Chúa nói:

Số sống đời đời là nhìn biết Cha tôi là Đức Chúa Trời có mặt và thật (Phúc Âm Giăng 17:3)

Một đời sống có ý nghĩa thật sự là đời sống có mối liên hệ giao với Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Cha, là Đức Chúa Trời có một và thật. Đức Chúa Trời là chân thật mà chúng ta phải tôn thờ và chân thật đó đã thể hiện cho chúng ta biết qua Chúa Cứu Thế Giê-xu là Đấng đã mang hình hài thật xác con người chúng ta, sinh ra trên trần gian này để chúng ta biết về Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời cũng đã thi hành sự mầu nhiệm cứu chuộc nhân loại mà nhân loại vì tội lỗi, vì lìa bỏ nguồn cội của mình là Đức Chúa Trời có một và thật.

Ngay từ khi tin nhận Chúa luôn luôn được Kinh Thánh mô tả là được làm con của Chúa. Kinh Thánh dạy:

Ai nhận Ngài thì Ngài ban cho quyền trở nên con Đức Chúa Trời là ban cho chúng ta quyền kêu gọi Danh Ngài (Phúc Âm Giăng 1:12)

Thánh Phao-lô nói với các tín hữu ở La-mã ngày xưa rằng:

Anh em đã chúng ta nhận lấy thần trí của ông Đavít trong sự hài lòng đã nhận lấy thần trí của ông Đavít và như đó chúng ta kêu rằng A-ba! Cha! (Thư Rô-ma 8:15)

(A-ba là tiếng gọi con gọi cha trong tiếng Do-thái). Làm con của Chúa là được quyền gọi Chúa bằng tiếng gọi thân mật đó.

Có lẽ không có một câu chuyện nào mô tả đầy đủ và rõ ràng hơn cho chúng ta về tình yêu của Thiên Chúa và con người bằng câu chuyện người con hoang đàng trong Phúc Âm. Chuyện này do chính Chúa Giê-xu kể như sau:

Một người kia có hai con trai. Người em nói với cha rằng: Thưa cha, xin chia cho tôi phần của mà tôi xứng đáng. Người cha liền chia của mình cho hai con. Cách ít ngày, người em tóm thù hết, đi phượt xa, và đó, ăn chơi hoang đàng, tiêu sạch gia tài mình. Khi đã xài hết của rồi, trong xóm xóm có cơn đói lơn; nó phải bỏ nghề thiêu, bèn đi làm mướn cho một người bòn xới, thì họ sai ra để chăn heo. Nó muợn lấy và để cho heo ăn mà ăn cho no, nhưng không ai cho. Vậy nó phải nhịn đói, mà rằng: Tôi nhà cha ta, biết bao người làm mướn được ăn bánh ăn đồ ngọt, mà ta đây phải nhịn đói! Ta sẽ đi xin đồ ăn trở về cùng cha, mà rằng: Thưa cha, tôi đã đến tận

vì tôi và vì cha, không đáng gì là con của cha nữa; xin cha đấng tôi như đấng làm môn đệ của cha vậy. Nó bèn đứng dậy mà đi cùng cha mình. Khi còn ở đằng xa, cha nó thấy thì đứng lòng thòng xót, chảy ra ôm lấy cổ mà hôn. Con thưa cùng cha rằng: Cha ơi, tôi đã đứng tại vì tôi và vì cha, chẳng còn đáng gì là con của cha nữa. Nhưng người cha bảo ông rằng: Hãy mau mau lấy áo tịt nhét mặc cho nó; đeo nhẫn vào ngón tay, mang giày vào chân. Hãy bắt bò con mải làm việc đi. Chúng ta hãy ăn mừng, vì con ta đây đã chết mà bây giờ lại sống, đã mất mà bây giờ lại thấy đức. Do đó, hãy vui mừng (Phúc Âm Luca 15:11-23).

Người cha trong câu chuyện là hình ảnh của Đức Chúa Trời và người con hoang đàng là con người tội lỗi. Con người đức Chúa Trời tội lỗi, chúng ta là con của Chúa nhưng cũng giống như người con trong câu chuyện, chúng ta đã từ bỏ Thiên Chúa, sống một đời sống theo ý riêng, không kể gì đến Đức Ông Tội Hóa. Xa lìa Thiên Chúa là nguồn sống, chúng ta nghĩ rằng mình đức tin do và hạnh phúc, nhưng cũng giống như người con trong câu chuyện, chúng ta kinh nghiệm bao nhiêu ê chề vì nó sống tội lỗi. Con đức ông duy nhất là quay về tại vì cha. Người con trong câu chuyện không nghĩ rằng mình sẽ được cha đón tiếp vì đã tội lỗi quá nhiều, tuy nhiên Kinh Thánh cho biết Khi còn ở đằng xa, cha nó thấy thì đứng lòng thòng xót, chảy ra ôm lấy cổ mà hôn. Đó cũng là cách Đức Chúa Trời đối xử với một người tội lỗi ăn năn quay trở lại với Chúa. Tin Chúa vì vậy không phải là theo đạo nhưng là trở về nhà cha của mình, trở về với nguồn cội. Chính vì vậy mà Kinh Thánh dạy ai nhận Ngài thì Ngài ban cho quyền làm con Thiên Chúa. Đức Chúa Giê-xu đã đến trần gian này chỉ để làm một điều là đem con người tội lỗi về với người cha của mình. Trong Ngày Tội Phẫn, món quà lớn nhất con người có thể tặng cho người cha của mình là quay trở lại với Thiên Chúa là Cha. Quý vị muốn làm điều đó hôm nay để đánh dấu cho Ngày Tội Phẫn năm nay không? Mời quý vị liên lạc với chúng tôi để được hướng dẫn trên con đường trở về Nhà Cha.

Mục sư Nguyễn Thị
Chánh Trình Phát Thanh Tin Lành